

BAYATÎ YÜRÜKSEMÂÎ

(Selçuk Eraydın'a Mersiye)

Yürüksemâî (♩=144)

Güfte: Emin Işık
Beste: Cinoğen Tanrıkorur

Bül- bül ki â- şî yâ- nı fe nâ- yı ko- yup
ko- yup gi- der Dil- den li- bâ- sı nak-
şî si- vâ- yı so- yup so- yup gi-
der Gül- zâ- ra dem bedem gamı hic- râ- nı yar
yâr ge- lir yar ge- lir Ol yar ki
bû- yi ver di ci- nâ- nı du- yup du-
yup gi- der Te- nen ten- nâ- dir ten- nen
ni yar be- li öm- rüm câ- nım Te-
yar be- li öm- rüm câ- nım Mî- râc' da
nû- ru Hak- kî gö- ren göz- de nû-
nûr o- lur Hiz- met yo- lunda mih- neti deh-

re do- yup do- yup gi- der

İN- san ke- mâ- li rûh i- le Ay- dın

Ay- dın bir Er /o- lur Sel- çuk ci- han- da

hük mü kazâ- ya u- yup u- yup gi-

der El- bet de- rû- ni dil- de mu- hab-

bet be- kâ bekâ bu- lur Lâ- kin fi-

râ- kî kal- bi E mî- ni /o- yup KARAR /o-

yup gi- der Tê- yar be- li öm- rüm câ- (ağırlaş...)

(SON)

Bülbül ki, âşiyân-ı fenâyı koyup gider.
Dilden libâs-ı nakş-ı sivâyı soyup gider.

Gülzâra dembedem gam-ı hicrân-ı yâr gelir.
Ol yâr ki, bûy-i verd-i cinânı duyup gider.

Mîrâc'da nûr-i Hakkı gören göz de nûr olur.
Hizmet yolunda mihnet-i dehre doyup gider.

İnsan, kemâl-i rûh ile Aydın bir Er olur.
Selçuk cihanda hükm-i kazâyâ uyup gider.

Elbet derûn-i dilde muhabbet bekâ bulur.
Lâkin firâkı kalb-i Emûn'i oyup gider.